

Studentaskúlin á Kambsdali:

Nú vendist neyvan aftur

Marita Petersen, landsstýriskona í skúlamálum, setti spakan í jørðina mánadagin seinnapartin

Högætt og kuldí helt ekki næmingum á studentaskúlanum við Götugöngv og á handilsskúlanum á Kambisdali aftur, tá finu menninir við Havn komu norður við Maritu Peter- sen, landsstýriskonu, á odda fyrri at ítekiliggjera, at nú er álvara í at byggja skúlan.

Marita Petersen setti spakan í jörðina, men hóast spakin var nýggjur og væl hvestur, so gekst illa at fáa nakað fyrri, og rúgvan í ti, sum kom á blaðið var minni enn ætlað. Kanska ein mynd av hvussu strítið ták hevur gingið at fáa byggingina í lag, og tá nú farið verður undir skúlan, so er talan um bygging fyrri 23 milliónir í staðin fyrri tær 30, sum ætlanin, byggingendin hevur skotið upp, hevði kostað.

Stríðið við Føroya Handverksmeistarafela er seinasti kynkurin, men eftir hvat vit hava skilt,

so er landsstýrið sinnað at
bakka fyri kravinum um
at snikkara- og timburar-
beiðið skal bjóðast út
hvørt fyri seg.

Áðrenn landsstýriskon-
an, fekk spakan, segði
rektorin, Sámal í Skorini,
hesi orð:

— Sum kunnugt, tók Føroya Løgting tann 28. apríl 1982 avgerð um at seta sjálvstøðugan studentaskúla á stovni fyrir norðureystur Føroyar, t.v.s. Norðoyggjar, Eysturoy og Norðstreyroy. 10 ár eru um at vera farin, og skúlin hústast framvegis, sum tað stendur í lógini, "fyrirbils við Gøtugöngu". Nú er líkið út, at landsins myndugleikar ætla taka seinna stigið, nevniliga at fáa til veita tíðarhóskandi undirvisingarghøli næmingunum at gagni. Tað er at fegnast um. Bygningur, sum kemur at standa her, verður ikki heilt tann, sum byggingvevndin hevur mælt til, av teirri orsøk, at

játtanin ekki gjörðist tann, við hövdu vónað. Háost það, sú fegnast við stórliga um, at landsstyr-ið kortini fer undir áhræ-ið, sum tíðirnar nú siggja út. Eg má í hesum sam-bandni leggja dent á, at næmingar og starvsfólk knýtt at hesum stovni hava veruliga kent og kenna dagliga til trøngar umstøður, og tiskil fer batin at kennast lutfals-liga stórri, tá vit fara at flyta. Háost strev og troðkan farnu árinu við Gøtugjógv, so veit eg, at tann tíðin fer at roynast sum eitt sterkt grundar-lag, tá vit fara at taka dystin upp við tær avbjóð-ingar, sum framtíðin hevur at bjóða — tað verð ser sparing og kapping. Tíðin við Gøtugjógv verður ikki vánaligur forningur. Vit eru sera hugaðir at sleppa at troyta teir óroynda møguleikar, sum nú verða skaptir, í Handilsskúlin og Studentaskúlin vera

bygdir saman. Lærara-
samstarvið, sum longu er
við at koma í fasta legu, er
bert ein byrjan. »Mangir

leikir í longum talvi«
plaga vit at siga – soleið-
is eisini her. Um vit
skuldu havt nýtt eina aðra
byrjan, aðrar variantar
ella onnur uppbyggi, skal
eg lata liggja. Gævið satt
vit frammyr kundu telva
við fastari sannfæring ella
sum J. P. Gregoriussen
tekur til:

Lýða vit Gud og lóg og
rætt,
og dyrka vit vísdoms ond,
tá birtist hjá føroyingum
ljósari tíð,
at skína frá strond til
strond.
Tá blómar tann kvistur,
er útrann av norrønum
runni.

Til seinast fari eg at ynskja öllum teimum, sum í dag og seinni koma at verða við í hesum arbeiði góða eydnu og góðan arbeiðshug. Vónandi verða teir ikki raktir av skaða ella óhappi.

Við einum ávisum iva hefur skúlin dittað sér heim á Sand í Seldarfirði at keypa ein spaka, og vit hava stíllisla – men av einslistum – hvast hann í tí trúgv, at hesuferð er tað álvari, at Føroya Landsstýri og Føroya Løgting ætla at seta spakan í á Kambsdali. Marita Petersen, landstýriskona, ger so væl.

Takk fyri.

nes.

Tøkk

Öllum tykkum, sum vitjaðu ella við blómum, gávum, telegrammum og á annan hátt mintust 80 ára føðingardag mín, takki eg hjartaliga.

Anna Hovgaard
Tverøyri